

מפעל החסד של יאיר/ כ' גרסון

"מי רוצה לשחק אתי בגוגואים?" "אצלי זוכים בכל קליעה", "גוגואים, גוגואים, ללא עלות משיגים כאן בקלות", "בואו לכאן, בואו לכאן, כל הגוגואים בחינם".

אלו הם הקולות הנשמעים בחצר תלמוד תורה "תורה וחסד" במרכז הארץ.

העונה – לא עונה מעונות השנה, כי אם עונת ה-"גוגואים". מתי מתחילה העונה?

5 בניגוד לעונות השנה שעליהן מבשרים הגשם, הרוח, החום הלוחט והשלכת, את עונת הגוגואים פותחים פרות המשמש בחנויות הירקות. הגוגואים הם גרעיני המשמש שעמם משחקים זה דורות רבים ילדי ישראל. על חסד באמצעות גוגואים שמעתם? תתפלאו, גם זה אפשרי!

יאיר, ילד חביב, אוהב חסד ומצטיין בלימוד, אך בהפסקות מצטיין הוא במשהו 10 מיוחד אחר – בקליעה לקופסאות גוגואים. יאיר מסתובב בין דוכני חבריו המציעים לקלוע אצלם – קולע וזוכה. אט-אט מצטברים בביתו של יאיר כמויות רבות של גוגואים, אמא כבר מציעה לו לחלק אותם, אולם ליאיר יש מטרה אחרת, הרי אמרנו כבר כי יאיר הוא גם בעל חסד.

שמועה עברה במסדרונות התלמוד תורה: אחד הרבנים חולה מאוד. מזמורי 15 תהילים נאמרים בהפסקות, תפילות רבות נשמעות מכל עבר, וכולם מאחלים רפואה שלמה לר' אברהם הי"ו. באחד הימים כינס מנהל התלמוד תורה את כל התלמידים וסיפר כי ר' אברהם עובר ניתוח קשה ועל כל התלמידים להתפלל למען רפואתו ולהרבות במעשי חסד, במיוחד בין אדם לחברו. והנה, הבריקה מחשבה טובה בלבו של יאיר: 'הגוגואים! הן כסף לצדקה אין לי, את הגוגואים שלי 20 אקדיש לרפואתו של ר' אברהם'.

וכך אסף בארגז גדול את כל הגוגואים שצבר והכין שלט גדול ויפה: "כל המשנן 30 שלוש משניות לרפואת ר' אברהם בתוך שאר חולי ישראל, יקבל חמישה גוגואים".

קולות החברים בהפסקה הלכו וגברו: "כל קליעה – זכייה", "לקופסא קלעת 25 ובגוגואים זכית". התייצב יאיר בין כל הדוכנים והציב את השלט שלו. יאיר לא צעק, גם לא הסתובב בין הדוכנים. (אט-אט) התקבצו ילדי התלמוד תורה ליד יאיר. "יאיר, איך נזכה בגוגואים אצלך?" "היכן הקופסה שלך?" ענה להם יאיר: "את הגוגואים שלי אני תורם לרפואת ר' אברהם – כל שעליכם לעשות הוא ללמוד שלוש משניות בעל פה לרפואת ר' אברהם ונוסף על כך, להכניס לקופסה פתק 30 ולקחת חמישה גוגואים על כל פתק".

בהפסקה הבאה הצטופפו תלמידים רבים ליד יאיר, פתקים בידם: "למדתי שלוש משניות לרפואת ר' אברהם בתוך שאר חולי ישראל" (גם מחנכי הכיתות הצטרפו למבצע בהניחם פתקים משלהם. יאיר אסף את הפתקים וחזר שמח לביתו: "אמא, עשיתי היום חסד עם הגוואים הרבים שלי, חילקתי היום שלוש מאות

גוואים!" 35

התרגשות עצומה מילאה את אמא: "מפעל חסד הקמת, בני, מפעל של חסד באמצעות גוואים". למחרת הגיע יאיר שוב לתלמוד תורה והפעם שלט גדול ויפה הוצב ליד ארגז הגוואים: "מפעל החסד של יאיר – כל הלומד משניות לכל מטרה יוכל להכניס פתק ולקבל תמורתו חמישה גוואים". ערמה גדולה של פתקים נערמת מצד אחד ולמולה ארגז הגוואים המתרוקן אט-אט. אסף יאיר את כל הפתקים והביאם לביתו. בני המשפחה קראו את פתקי התלמידים ודמעות של אושר הציפו את לבם: הנה פתק לרפואת אמו של..., והנה פתק להצלחה בלימוד התורה של..., ועוד פתק לפרנסה טובה ל..., ולזיווג הגון לאחותו של..., וכל זאת בזכות הגוואים של יאיר.

45 חלפו כמה ימים, מנהל התלמוד תורה כינס את כל התלמידים ובשורה בפיו: "בזכות לימוד התורה שלכם ובזכות תפילותיכם, התבשרנו כי ר' אברהם מחלים ממחלתו וישוב כבר בזמן הקרוב ללמד. כאן המקום לשבח את חברכם לתלמוד תורה. אין ספק כי בזכות מפעל החסד שהקים חברכם יאיר, זכו רבים לישועות ובכללם ר' אברהם, המלמד היקר שלנו. לפיכך, זוכה היום יאיר בתעודת 50 הצטיינות מיוחדת במינה על מפעל החסד שהקים כאן בתלמוד תורה". עיניים רבות הופנו בהערכה ליאיר שהשפיל מבטו בענווה. מי אמר שאי אפשר לעשות חסד עם גוואים?